

Naczelny Sąd Administracyjny podzielił pogląd sądu I instancji co do tego, że nałożenie przez organ przy wyrażeniu zgody na umieszczenie w pasie drogowym urządzeń telekomunikacyjnych warunku w postaci wybudowania kanału technologicznego stanowi wykroczenie poza wniosek Skarżącej – i szerzej: nie jest prawidłowe. Dlaczego?

W omawianej sprawie, wyrażając zgodę na umieszczenie w pasie drogowym urządzeń telekomunikacyjnych, Prezydent Miasta zawarł w zezwoleniu warunki, wedle których przedmiotowe urządzenia telekomunikacyjne (kable światłowodowe) muszą być umieszczone w kanale technologicznym, który – na tę okoliczność – ma obowiązek wybudować Skarżąca. W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, WSA prawidłowo ocenił, że organy administracji nie uzasadniły, że wskazany warunek dotyczy kwestii, o których mowa w art. 39 ust. 1a i art. 39 ust. 3 zdanie 2 pkt 1 ustawy o drogach publicznych.

Ponadto według Naczelnego Sądu WSA trafnie podkreślił, że warunek w postaci wybudowania kanału technologicznego wykraczało poza żądanie Skarżącej sformułowane we wniosku o wydanie zgody na umieszczenie w pasie drogowym urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej. Wniosek złożony w imieniu Skarżącej dotyczył bowiem umieszczenia w pasie drogowym urządzeń telekomunikacyjnych w postaci kabli światłowodowych doziemnych oraz wymiany słupków telekomunikacyjnych. Wniosek nie dotyczył zatem inwestycji niedrogowej w postaci kanału technologicznego, o której mowa m.in. w art. 16 udp.

Jak podkreślił NSA, organ może rozstrzygać sprawę wszczętą wnioskiem strony tylko w granicach żądania zawartego we wniosku, w przeciwnym przypadku będzie prowadził postępowanie z urzędu, co wymaga spełnienia szczególnych przesłanek określonych w art. 61 § 2 kpa. Organ administracji publicznej nie jest uprawniony do swobodnego interpretowania żądania strony, zaś o tym, jaka jest treść żądania strony w postępowaniu administracyjnym, decyduje strona, a nie organ, do którego żądanie zostało skierowane.

Tymczasem w decyzji Prezydent Miasta w istocie zmodyfikował żądanie Skarżącej – przez nałożenie na nią (w formie warunku, mającego mieć podstawę w art. 39 ust. 3a udp) obowiązku realizacji innej inwestycji niż ta, której dotyczył wniosek. Naczelny Sąd podkreślił przy tym, że przepisy prawa nie uzależniają zgody na umieszczenie w pasie drogowym infrastruktury telekomunikacyjnej od wybudowania kanału technologicznego i umieszczenia jej w tym kanale. W świetle art. 39 ust. 3 pkt 1a udp zgoda taka nie jest możliwa do uzyskania tylko jeżeli kanał technologiczny jest już wybudowany i są w nim wolne zasoby, które umożliwiają położenie w nim infrastruktury objętej wnioskiem.

Zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego, WSA trafnie zwrócił uwagę, że obowiązek zlokalizowania kanału technologicznego w pasie drogowym drogi publicznej ciąży co do zasady na zarządcy drogi, przy czym obowiązek ten powinien być realizowany w trakcie budowy lub przebudowy drogi. Nie jest oczywiście wykluczone, że inwestycji takiej podejmie się inny podmiot (choćby zachęcony późniejszymi uprawnieniami wskazanymi w art. 16 ust. 3 udp), jednakże na zasadzie dobrowolności (przez wystąpienie ze stosownym wnioskiem o zgodę w trybie art. 39 ust. 3 udp), a nie przez nieuprawnione nałożenie w tym zakresie obowiązku przez organ administracji publicznej.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 listopada 2019 r., II GSK 894/19

Źródło: [CBOSA](#)